

میزان مونواکسید کربن هوای شهر کاشان در سال ۱۳۷۹

مهندس محمد رضا رضایی مفرد^۱، دکتر حسن الماسی^۲

چکیده

سابقه و هدف: مونواکسید کربن گازی بی‌ریگ، بی‌بو و بدون مزه است که جزو آلاینده‌ها به حساب می‌آید. سازمان حفاظت محیط زیست امریکا از این گاز به عنوان الاینده اصلی هوا نام می‌برد. با توجه به عوارض شناخته شده آن و عدم اطلاع از میزان آن در منطقه و به منظور تعیین میزان مونواکسید کربن هوای کاشان، این تحقیق در سال ۱۳۷۹ انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به روش توصیفی انجام گرفت. شهر کاشان به ۸ منطقه تقسیم و در هر منطقه از محدوده پرترافیک و مسکونی با دستگاه Co-Detector اندازه‌گیری انجام شد. در مجموع تحقیق روی تعداد ۱۲۸ نمونه انجام گرفت که نیمی از آن در مناطق مسکونی و نیمی دیگر در مناطق پرترافیک بود و نتایج با حداقل غلظت ۰ ساعه استاندارد مقایسه شد.

یافته‌ها: تحقیق روی تعداد ۱۲۸ نمونه انجام گرفت در مناطق مسکونی شهر کاشان آلودگی با مونواکسید کربن وجود نداشت و در مناطق پرترافیک آلوده به مونواکسید کربن بودند.

نتیجه‌گیری: با توجه به آلودگی مناطق پرترافیک شهر کاشان به مونواکسید کربن باید نتایج اصلی این آلاینده‌ها را که همان وسایط نقلیه است مجهز به سیستم‌های کنترل آلودگی هوا کرد. در ضمن احداث جاده‌های عریض به متکلور کم کردن ترافیک می‌تواند تا حد زیادی موثر باشد. افزایش فضای سبز در شهر نیز باید مد نظر قرار گیرد که به هر حال نیاز به پژوهش را ضروری می‌نماید.

وازگان کلیدی: مونواکسید کربن، آلودگی هوای آلاینده‌های گازی

منابع تولید مونواکسیدکربن دنیا در سال ۱۹۸۰ عبارت بودند از: حمل و نقل، نیروگاهها، فرآیندهای صنعتی و زباله و منابع متفرقه بوده است(۱). استاندارد بین‌المللی کیفیت هوا، استاندارد مونواکسیدکربن را به صورت حداقل غلظت ۸ ساعته 10 mg/m^3 (9 ppm) و حداقل غلظت یک ساعته 40 mg/m^3 (35 pm) تعریف کرده است(۱). اولین مرحله کنترل، زمانی آغاز می‌شود که غلظت مونواکسیدکربن به 34 mg/m^3 (46 ppm) در ۸ ساعت بررسی شده کنترل شامل بستن کارخانجات صنعتی و توقف وسایل حمل و نقل شهری خواهد بود(۱).

روش‌های مختلفی برای کنترل مونواکسیدکربن وجود دارد. جذب جامدات، جذب مولکولی، تراکم و احتراق چهار روش اساسی برای کنترل هستند و در صورت استفاده از این روش‌ها تقریباً کل مونواکسیدکربن کنترل خواهد شد. لازم به ذکر است کنترل این گاز در منبع تولید، بسیار راحت‌تر از کنترل آن در هوای آزاد است(۶،۱).

به این ترتیب، با توجه به اثربارات سوء مونواکسیدکربن، و عدم گزارشی از وضعیت آن در منطقه، در تحقیق حاضر میزان مونواکسیدکربن هوای شهر کاشان در مهر و اسفندماه سال ۱۳۷۹ تعیین گردید.

مواد و روش‌ها

تحقیق به روش توصیفی انجام شد. ۴ روز در ماه مهر و ۴ روز در ماه اسفند اندازه‌گیری انجام شد. برای تعیین مونواکسیدکربن در کاشان محل مسکونی و محل پرترافیک انتخاب شدند.

مقدمه

مونواکسیدکربن گازی بی‌رنگ، بی‌بو و بدون مزه است که تخمین‌زده می‌شود نیمه عمری برابر 70 روز در اتمسفر داشته باشد. محاسبه کل مونواکسیدکربن خروجی نشان می‌دهد که بیش از 53 درصد آن مربوط به آلودگی ساخته دست بشر است(۱). این گاز سمی به فرم آلاینده اولیه و در اثر احتراق ناقص وسایل نقلیه بنزینی تولید می‌شود. درجه جذب آلاینده‌های گازی در سیستم تنفسی براساس حلalیت آنها بیان می‌شود. این گاز نسبتاً غیرقابل حل و قادر به نفوذ در دستگاه تنفسی است و خود را به کیسه‌های هوایی می‌رساند(۲). اثرات آن بر روی مواد، گیاهان و انسان در غلظت بالا به تایید رسیده است(۱). اثر سمی آن بر انسان و حیوانات در اثر میل ترکیبی زیاد با هموگلوبین خون است(۳).

میل ترکیبی هموگلوبین خون با آن 200 برابر بیش از ترکیب با اکسیژن است که به کربوکسی هموگلوبین تبدیل می‌شود. بنابراین ظرفیت خون جهت حمل اکسیژن کمتر می‌شود(۴،۱).

غلظت مونواکسیدکربن در مناطق شهری پرترافیک خیلی زیاد است شهرهای کوچک هم مشکل مونواکسیدکربن در اثر ترافیک را دارند(۱). یک مدل ریاضی نشان می‌دهد که غلظت مونواکسیدکربن می‌تواند برای مدت یک ساعت در بعضی از پیاده‌روهای خیابان به 48 mg/m^3 (55 ppm) بررسی شخوصی که از چنین محلی عبور می‌کند مدت یک ساعت میزان کربوکسی هموگلوبین خون وی به $2/3$ درصد می‌رسد که اختلال دستگاه اعصاب مرکزی، اختلالات بینایی، کاهش قدرت تشخیص و سایر اختلالات روانی و فیزیولوژیکی را سبب می‌گردد(۱). مهم‌ترین

ناشی از آن هستند(۷). مطالعات مختلف نشان می‌دهد که میزان مرگ و بیماری ناشی از آلودگی هوا در حال افزایش است که می‌توان آسم، افزایش بیماری‌های تنفسی، اختلال در فعالیت ریه‌ها، التهاب ششهای، افزایش واکنش لوله‌های هوایی و تغییر دفع میزان در اثر افزایش آلودگی هوا را نام برد(۷). حتی غلظت کم آلاینده‌ها مشکلات بهداشتی و تغییرات روزانه مرگ و میر را به دنبال دارد(۵).

اغلب اثرات زیان‌آور بهداشتی در مناطق پر جمعیت شهری آمریکا و اروپا گزارش گردیده است (۹،۸). این مطالعات که اغلب روی بچه‌ها صورت گرفته است نشان داده که آلودگی‌های ناشی از ترافیک باعث افزایش بیماری‌های تنفسی و افزایش مراجعه کنندگان بیمارستانی شده است. به هر حال در مورد مکانیسمی که آلاینده‌ها به سیستم‌های تنفسی آسیب وارد می‌کنند مطالعه زیادی منتشر شده است(۱۰). اگرچه منابع اصلی تولید مونوکسیدکربن و سایل نقلیه است لیکن منابع گرمای خانگی نیز می‌توانند تولید مونوکسیدکربن نمایند که درباره آن تاکنون تحقیقات کمی شده است.

در یک بررسی نشان داده شده که ۶۲۶۷ نفر به دنبال مسمومیت با مونوکسیدکربن در اثر احتراق ناقص سوخت در منابع خانگی تلف شده اند(۱۱). در بررسی دیگری ۲۷۰ مرگ در نتیجه منابع خانگی مونوکسیدکربن در کالیفرنیا اتفاق افتاد و بالاترین میزان مرگ و میر در زمستان در بین مردان آمریکایی آفریقا بی تبار بود.

در این مطالعه احتراق ناقص در سایل گرمایش خانگی و سوخت ذغال سنگ عامل اصلی مرگ و میر بود(۱۱).

نمونه‌برداری از ساعت ۵ صبح تا ۲۱ بعدازظهر هر یک ساعت ادامه داشت. بنابراین، در هریک از ماه‌های مهر و اسفند ۱۴۰۰ نمونه و در مجموع ۱۲۸ نمونه برداشت گردید.

از شانزده نقطه، ۸ نقطه پرترافیک و ۸ نقطه مسکونی مجاور آنها در مناطق شمال شرقی، شمال غربی، جنوب شرقی و جنوب غربی شهر انتخاب شد و اندازه‌گیری مونوکسیدکربن در آنجا صورت گرفت(۶). اندازه گیری با دستگاه Co-Detector-w/batt(0-200ppm)SGA70 شد، نتایج به دست آمده با حداکثر غلظت ۸ ساعت استاندارد مقایسه شد.

یافته‌ها

از ۱۴۰ نمونه برداشت شده در منطقه مسکونی میانگین اندازه‌های به دست آمده در روزهای تعیین شده از حداکثر غلظت ۸ ساعت استاندارد(9ppm) تجاوز نکرد. طبق استاندارد حداکثر غلظت ۸ ساعت تعداد روزهایی که از حد استاندارد تجاوز می‌کند نباید بیشتر از یک روز باشد(۱). بنابراین، در منطقه مسکونی آلودگی به مونوکسیدکربن دیده نشد.

از ۱۴۰ نمونه برداشت شده در منطقه پرترافیک میانگین اندازه‌های به دست آمده در روزهای تعیین شده از حداکثر غلظت ۸ ساعت استاندارد(9ppm) تجاوز کرد که نشان می‌دهد در مناطق پرترافیک شهر کاشان آلودگی به مونوکسیدکربن وجود دارد.

بحث

تحقیق نشان داد که مناطق پرترافیک کاشان آلوده به گاز مونوکسیدکربن است در حالی که مناطق مسکونی آلودگی به این گاز را ندارد. قسم و پیوی از جمعیت دنیا در مناطق متراکم و پرترافیک و در معرض آلودگی و زیانهای بهداشتی

نتیجه گیری

با توجه به آلودگی مناطق پرترافیک کاشان به مونوکسید کربن و زیانهای بهداشتی ناشی از آن و با گسترش شهرنشینی جا دارد که موسسات ذی صلاح مانند معاونت بهداشتی اداره محیط زیست، شهرداری و اداره راهنمایی و رانندگی در جهت طرح کنترل و کاهش آلودگی هوا اقدام نمایند.

تشکر و قدردانی

بدینوسیله لازم است از خدمات معاونت محترم پژوهشی در زمینه تصویب طرح فوق و همچنین جناب آقای مهندس احمدعلی حلیمی و سرکار خانم مازندرانی که در زمینه اجرای طرح فعالیت نموده‌اند، قدردانی و تشکر شود.

REFERENCES:

1. Peavy S, Rowe D, Tchobanoglous G. Environmental Engineering. Singapore, McGraw Hill, 1985: 445-49.
2. Chatterjee AK. Environmental Pollution Engineering. Delhi, 1996: 675.
3. Katyal T, Satake M. Environmental Pollution. New Delhi, 1996: 120.
4. Ooster Lee A, Drijever M, Lebret E, et al. Chronic respiratory symptoms in children and adults living along streets with high traffic density. Occup Environ Med 1996; 53: 241-42.
5. Schwartz J. Particulate Air Pollution and Chronic Respiratory Disease. USA, 1993: 7-10.
6. Tehran Air Pollution Measurement Project. Air Quality Control Company, 1998, 1-3.
7. Environmental and Occupational Health Assembly, Health Effect of Out door Air Pollution. USA, 1996: 3.
8. Brunekreef B, Janssen NA, Dhertog J, et al. Air pollution from track traffic and lung function in children living near motor ways. Epidemiology 1997; 8: 298-303.
9. Edwards J, Walters S, Griffiths RK. Hospital admissions for Asthma in preschool children: relationship to major roads in Birmingham, U.K. Arch Environ Health 1994; 49: 223-27.
10. Steerem Berg A, Fosjer J, et al. Traffic related air pollution Affects peak expiratory flow and inflammatory nasal makers. Arch Environ Health 2001; 56: 169.
11. Shenliu K, Katrina M, et al. Unintentional carbon monoxide deaths in California form residential and other non vehicular sources. Arch Environ Health 2000; 55: 375.